

Forslag, som er kommet fra Justitsministeriet; men, efter de Oplysninger, som jeg har erholdt, turde der efter min Mening nok have været nogen Anledning til en Forhøielse. Men det synes jo at være principmæssigt, at man ikke forhøier Noget, og det er det, som jeg troer ikke er rigtigt, naar man dog erkjender at der kunde være Grund dertil. Jeg skal ikke nu her indlade mig paa Detaillen af dette Spørgsmaal. Jeg har afgivet de Oplysninger, jeg har erholdt, til et Medlem af Udvalget i det andet Thing. Jeg seer af Talsforrelserne i dettes Betænkning, at det ikke har taget Hensyn dertil, men jeg seer ikke af Betænkningen, af hvilken Grund det er. Det maa vel have været, fordi man har fundet dem utilstrækkelige til at hjemle nogen Forhøielse, ellers maatte det jo være begrundet i det Princip, at man ikke vilde forhøie Noget, og det er kun det, jeg her vil fremhæve som Noget, jeg ikke kan ansee for rigtigt. Jeg er som sagt ikke for Diebliffet i Besiddelse af disse Oplysninger, og jeg skal derfor kun forbeholde mig, hvorvidt jeg maatte finde mig foranlediget ved anden Behandling at røre nærmere ved disse Spørgsmaal.

Justitsministeren: Begge de ærede Taler have yttret sig, som om det var Noget, der egentlig var værd at lægge Mærke til, at alle de Forandringer, der vare foretagne ved dette Lovforslag eller rettere ved alle de Lovforslag af denne Art, som vare forelagte fra Regjeringens Side, bestod i Nedsættelser. Jeg skal hertil bemærke, at det dog forekommer mig ganske naturligt, at man, naar der overhovedet i denne Slags Sager foretages Forandringer i Rigsdagen, da maa vente, at det bliver Nedsættelser. Regjeringen er jo engang ikke vant til — og det er jo vistnok ogsaa ganske i sin Orden —, at de Bevillinger, som den begjærer, blive forhøiede her i Rigsdagen. Dette troer jeg er ganske naturligt. Forsaavidt begge Talere, men navnlig dog den sidste ærede Taler, gjorde opmærksom paa, at der var det særegne Forhold ved denne Art af Sager, at man havde et factiell Grundlag for Bedømmelsen af Contoirholdsvederlagets Størrelse at holde sig til, skal jeg bemærke, at det jo for-

saavidt er rigtigt, som man har Indberetninger om, hvad der hidtil er medgaaet til Contoirhold i de paagjældende Embeder, og som man maa og bør stole paa, at de factielle Omstændigheder, der fremsættes i disse Indberetninger, ere rigtige, saaledes som de opgives. Men dermed er det dog ikke givet, at man ligefrem bør tage de opgivne Beløb og bestemme Contoirholdsvederlagene efter saadanne Indberetninger. Det er jo en bekendt Sag, at den ene Embedsmand indretter sig mere hensigtsmæssigt og oconomist end den anden. Det er netop derom, at Skjønnet maa afgives, og det er det, der gjør det Hele til en Skjønssag. Jeg troer derfor ikke, at man, som det forekom mig, at den ærede sidste Taler gjorde, kan postulere en naturlig Ret for Embedsmændene til at faae accurat det Beløb i Contoirholdsvederlag, som de i deres Indberetning godtgjøre at have anvendt i sidste Aar. Dette troer jeg ikke vilde kunne paastaaes med Rette. Det er en Selvfølge, at jeg har anvendt de samme Regler, som jeg mener bør følges af Rigsdagen i disse Sager, ogsaa for mit Vedkommende, inden jeg forelagde de omhandlede Lovforslag for Rigsdagen, men derfor maa jeg ikke desto mindre finde mig i at komme til at staae overfor et modsat Skjøn, som jeg, naar det deles af begge Thing, i det Hele maa rette mig efter.

Naar den ærede Landstingsmand, der først havde Ordet (Tobiesen), henstillede, om der ikke kunde bødes noget paa den formeentlige Knaphed i de nu foreslaaede Contoirholdsvederlag derved, at der skete en Omdeling af Forretningerne, navnlig mellem Amterne og Retsbetjentene, da kan jeg forsaavidt erklære mig enig med den ærede Landstingsmand, som der vistnok kan udrettes ikke Lidt i saa Henseende ved Decentralisation, men jeg maa dog tillige strax gjøre opmærksom paa, at som almindelig Foranstaltning vil det blive altfor omfattende til at tænke paa, at der let i en nær Fremtid skulde kunne gøres Noget i den Retning. Det er jo nemlig klart, at en saadan Foranstaltning vilde komme til at vedrøre omtrent samtlige Grene af Statsstyrelsen, og directe positive Skridt i den Retning som en